

جمعه 9 مهر 1395 - 28 ذیحجه 1437 - 30 سپتامبر 2016

اعتصاب گسترده دانش‌آموزان، دانشجویان و معلمان سراسر کشور بر ضد رژیم پهلوی...

اعتصاب گسترده دانش‌آموزان، دانشجویان، معلمان، سراسر کشور، بر ضد رژیم پهلوی (1357 ش)
همزمان با وقوع اعتصابات متعدد در سطح مملکت و بازگشایی مدارس در مهرماه 1357، دانش‌آموزان نیز از حضور در سر کلاس خودداری نموده، به صف مخالفین رژیم پیوستند و با راهپیمایی‌های گسترده، خواستار بازگشت حضرت امام به کشور شدند. پس از اعتصاب دانش‌آموزان، معلمان کشور نیز طی اعلامیه‌ای، اعتصاب خود را آغاز کردند. از آن پس به طور کلی مدارس ایران تعطیل گردید و شاگرد و معلم، عملاً به صحنه مبارزه در خیابان‌ها وارد شدند. دانشجویان دانشگاه‌های کشور نیز به صورت متشکل به نهضت پیوستند و کلاس‌های درس را تحریم نمودند. اعتصاب دانشجویان، فرهنگیان و دانش‌آموزان به تظاهرات تهران و شهرستان‌ها جان تازه‌ای بخشید و نیروی عظیم جنبش مردمی را رونق بیشتری داد.

عملیات غیور اصلی در جاده حمیدیه - اهواز، توسط سپاه پاسداران انقلاب اسلامی (1359 ش)
پس از آغاز هجوم وحشیانه دشمن بعثی به خاک جمهوری اسلامی ایران، لشکرهای دشمن در صدد رسیدن به شهر اهواز و تصرف آن بودند. هر چند مقاومت‌هایی در شهر بستان و سایر محورها صورت گرفت، لیکن به دلیل سنگینی تهاجم دشمن، نیروهای خودی برای استقرار در مواضع مناسب‌تر، عقب نشینی کردند. در نتیجه دشمن با یک خیز بلند، خود را به دروازه حمیدیه رساند و شهر اهواز را در معرض تهدید قرار داد. در این وضعیت، 28 تن از برادران پاسدار و بسیجی به فرماندهی شهید غیور اصلی، در حالی که فقط چند قبضه آرمی‌جی هفت در اختیار داشتند، شبانه آماده یورش به دشمن شده، پس از خروج از شهر، در چند کیلومتری آن، در کنار جاده حمیدیه - اهواز، به کمین دشمن نشستند. این نیروها در بامداد نهم مهرماه 1359، شلیک هماهنگ به سوی تانک‌های عراقی را آغاز کردند و باعث وحشت و نگرانی دشمن گردیدند. پس از این عملیات که به گل نشستن و انفجار چندین دستگاه تانک دشمن انجامید، دشمن چند بار اقدام به پیش‌روی در این محور نمود تا این که سرانجام در حوالی غرب سوسنگرد، زمین‌گیر شد.

رحلت عالم ربانی و حکیم الهی آیت الله "سید محمد حسینی" معروف به "آقاجفی همدانی" (1375 ش)
آیت‌الله سید محمد حسینی همدانی معروف به آقاجفی همدانی از اعظام حکما و عرفای معاصر، در سال 1283 ش (1322 ق) در بیت علم و تقوا در نجف اشرف به دنیا آمد. وی در کودکی به همراه پدر به همدان رفت و در 21 سالگی برای ادامه درس، رهسپار حوزه علمیه نجف شد. آیت‌الله همدانی در نجف از محضر عالمان نام‌آوری همچون میرزای نایینی، محمد حسین غروی اصفهانی، سید حسین بادکوبه‌ای، میرزا علی آقا قاضی طباطبایی و میرزا عبدالغفار مازندرانی، فقه، اصول، کلام و فلسفه را فراگرفت و در این درس‌ها با آیات عظام: سید ابوالقاسم خویی، سید محمدهادی میلانی و علامه سیدمحمدحسین طباطبایی و... مباحثه می‌کرد. این عالم ربانی به قدری از لحاظ علمی و فقهی مورد توجه میرزای نایینی واقع شد که به ایشان گواهی اجتهاد داد و آقاجفی نیز به شرف دامادی آن مرجع بزرگ نائل شد. آیت‌الله همدانی پس از اخذ اجازات متعدد اجتهاد از علمای بزرگ نجف، قصد وطن نمود و پس از اقامت 22 ساله در نجف راهی همدان گردید. از آن پس به تدریس و تألیف و ارشاد مردم پرداخت و در همدان ماندگار شد. آقا نجفی همدانی پایبندی خاصی به انجام مستحبات و پرهیز از مکروهات داشت و از آوازه‌گری و شهرت و ریاست، به شدت احتیاط می‌کرد. ایشان با توجه به اینکه، علاوه بر فقه و اصول، فلسفه نیز خوانده بود، اندیشه استدلالی و علمی داشت و به شبهات و مشکلات فکری روز توجه می‌نمود. از آیت‌الله همدانی آثار متعددی به یادگار مانده است که انوار درخشان در تفسیر قرآن در 18 جلد، درخشان پرتوی از اصول کافی در 6 جلد و معاد جسمانی و روحانی از آن جمله‌اند. سرانجام آن فقیه بزرگ در سحرگاه نهم مهر 1375 ش برابر با پانزدهم جمادی الاول 1417 ق در نودوسه سالگی بدرد حیات گفت و پس از تشییع باشکوهی در همدان و مشهد، در جوار مرقد شیخ بهایی در حرم مطهر امام رضا (ع) به خاک سپرده شد.

ورود قزاقان روسی به تبریز (1338 ق)

پس از آن که دولت روسیه به خاطر استخدام مورگان شوستر آمریکایی به عنوان خزانه‌دار کل کشور در ایران، به دولت صمصام‌السلطنه اولتیماتوم داد، مجلس شورای ملی این اولتیماتوم را نپذیرفت. در نهایت با فشار و تهدید روس‌ها مبنی بر تصرف تهران، دولت ایران ناچار شد که اولتیماتوم را قبول کرده، مورگان شوستر را معزول نماید. در آن هنگام که بین مجلس و دولت، درباره رد یا قبول اولتیماتوم، مذاکره و گفتگو جریان داشت، قوای نظامی روسیه به اقدامات وحشیانه‌ای در چند شهرستان دست زدند. در تبریز بین ماموران نظمیه و سربازان روس، زد و خورد روی داد و به کشته و زخمی شدن تعدادی از دو طرف انجامید. شهر تبریز در نهایت در پنجم دی ماه آن سال به اشغال کامل نیروهای روسیه درآمد و سربازان روسی در تبریز در سطحی وسیع دست به کشتار مردم زدند. روس‌ها به وضع دلخراشی عده‌ای را با نفت و بنزین آتش زدند، دسته‌ای را در تنور

آتش، سوزاندند و چند روز بعد، ثقة الاسلام تبریزی، عالم بزرگ آن شهر نیز به همراه عده‌ای دیگر از مشروطه خواهان، توسط روس‌ها به دار آویخته شدند.

رحلت "حاج ملاهادي سبزواري" فيلسوف عظيم و دانشمند شهير جهان اسلام(1289 ق)

ملاهادي سبزواري فرزند ميرزا مهدي طبيب از خانواده‌اي متمول و اعيان سبزواري بود که در سال 1212 ق به دنيا آمد. پس از فوت پدر و در سنين کودکی، تحت مراقبت ملاحسين به کسب معلومات مقدماتي پرداخته و جهت فراگيري حکمت اشراق به اصفهان مهاجرت نمود. ملاهادي در محضر استاداني چون آخوند ملا اسماعيل اصفهاني، آخوند ملاعلي نوري و آقا محمد علي نجفي کسب فيض نموده و به مدت 5 سال به تدريس فقه و اصول مشغول گرديد. آن گاه پس از سفر حج به سبزواري مراجعت و به تدريس حکمت پرداخت. آوازه‌ي شهرتش موجب گشت که تشنگان چشمه‌ي حکمت از اقصى نقاط دنيا به سبزواري آمده و از محضر او بهره گيرند. اين شخصيت برجسته و اکسير بي نظير حکمت، علي‌رغم تمول خانواده، زندگي را در کمال زهد و قناعت سپري کرد و در کسوت تجرد، رنگ علایق را از لوح دل سترد. وي هيچ‌گونه رياستي - حتي پيش نمازي - را نپذيرفت. حاج ملاهادي سبزواري مشهورترين فيلسوفي بود که قرن سيزدهم هجري به خود ديده و در بين متفکران، مقام ارجمندي داشت. از اين بزرگوار حدود 36 کتاب و رساله بر جاي مانده که از آن جمله اسرارالحکم، اصول دين، اسرارالعباده، الجبر و الاختيار، حواشي بر اسفار ملاصدرا، زبدة الاصول شيخ بهايي، غررالفوايد (منظومه) و هدايه المسترشدين را مي‌توان نام برد. سرانجام اين عالم بزرگ در زادگاهش در 78 سالگي بدرد حيات گفت و در همان جا به خاک سپرده شد.

پايان کنفرانس تاريخي مونيخ در آلمان قبل از جنگ جهاني دوم (1938م) پس از انضمام اتریش به آلمان در دوازدهم مارس سال 1938م، چون کشورهاي عمده اروپا يعني انگليس و فرانسه در برابر هیتلر، ديکتاتور آلمان عکس العملی نشان ندادند، لذا هیتلر مصمم شد همان بلا را بر سر چکسلواکي هم بياورد. از اين رو پس از به راه انداختن تبليغاتي سازمان يافته در ايالت سودت چکسلواکي، قرار بر اين شد که اين منطقه به آلمان الحاق گردد. در اين ميان نوويل چمبرلن نخست وزير محافظه کار انگليس که حاضر بود صلح را به هر قيمتي حفظ کند در سپتامبر 1938م به مونيخ پرواز کرد تا در کنفرانسي که آدولف هیتلر و بنيتو موسوليني رهبران آلمان و ايتاليا و ادوارد دالاديه نخست‌وزير فرانسه نيز در آن شرکت داشتند، حضور يابد. هدف از برگزاري اين کنفرانس، يافتن راه حلي براي اختلافات آلمان و چکسلواکي و حل و فصل مسائل اروپا بود که در نهايت به الحاق ايالت سودت چکسلواکي به آلمان منجر شد. اين پيمان بر رويداهاي بعدي اروپا تأثير گذاشت و هم‌چنين ماهيت استعمارگرانه دول غربي را آشکار ساخت. در کنفرانس مونيخ، هیتلر دريافت که سران کشورهاي اروپايی در برابر زياده‌طلبي‌هاي وي مقاومت چندانتي نشان نمي‌دهند. با اين حال در اول اکتبر 1938م، هیتلر با حمله علني به چکسلواکي، تمام آن سرزمين را ضميمه آلمان کرد و پس از مدتي به ديگر کشورهاي اروپايي اعلان جنگ داد. سرانجام پس از خاتمه جنگ جهاني دوم در سال 1945، چکسلواکي، سرزمين‌هاي خود را باز پس گرفت. (ر.ک: 1 اکتبر)